

حریم سبز

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۱۸ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۴/۲۶

DOR: [20.1001.1.27835480.1401.2.6.1.6](https://doi.org/10.27835480.1401.2.6.1.6)

ملودی عشق را
فریاد می‌زد.

عطر پرتراوت و طنین اندازش
در خاطره‌ی باد نشست
و صبا

پروانه‌ی عاشق را تنفس کرد.

سبزه سبزه بیدار شد
از آواز بال‌ها و قناری‌ها

نهال تازه رس سبزه رو

جامه‌ی امید را

به تن پوشید

و

بر سرش تاج گل‌های عطراگین

نسرين ناصري*

در حریم سبز درخت

پر می‌زد

پروانه‌ی گل سرشتی،

از قفس تنگ محدود

بال‌هایش را گشود.

خوابیده بود

در کوله‌ی زمخت زمستان

و در بازدم نفس‌هایش

بر تنش شاهرگ بهار

و بر دستانش

شکرگزاری

به قنوت نشست

با خورشید

بیعت کرد تا

در بیداری زمین سهیم شود!

زنده‌ام تا اندیشه‌ی بی‌انت‌های بیداری

و

در قعر زمستان

با لاله‌های نوشکفته

لحظه‌ها را به وضو بر می‌خیزم

و

در سکوت باورم

از شک و یقین بهار می‌سازم

از سال غمگین

پر خواهم کشید و

همسفر می‌شوم

با نسیم رهگذری که

کوچه‌ها را مینوازد

و

خوشبختی را

با وزن بهاران

خواهم سرود...